

นะโมตัสสะกะคะวะโต อะระหะโตสสัมมาสัมพุทธัสสะฯ

ณโอกาศบัดนี้ จะได้กล่าวถึงสภาวะอันเป็นไปของโลก คือยุคศรีวิไลซ์ คำว่ายุคศรีวิไลซ์ คือเป็นชื่อของกาลเวลา ช่วงระยะหนึ่ง ยุคศรีวิไลซ์ กาลเวลาที่จะบังเกิดตามชื่อนี้ ก็จะเป็นระยะกาลรัชสมัยหนึ่งๆ หรือช่วงพระเจ้าแผ่นดินองค์หนึ่งๆ ของเมืองไทย เมืองไทย ซึ่งได้สร้างเมืองมา ตั้งแต่ พระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ซึ่งเป็นองค์ปฐม แห่งพระเจ้าแผ่นดิน ในวงค์นี้ คือวงค์รัตนโกสินทร์ ก็พระเจ้าแผ่นดินองค์แรก ช่วงระยะพระเจ้าแผ่นดินทรง ครองราชภูสมบัติอยู่ องค์ต้นก็เรียกว่ายุคที่๑ องค์ที่๒ก็เรียกว่ายุคที่๒ องค์ที่๓ ก็เรียกว่ายุคที่๓ ก็เมื่อองค์ที่๔ มาสืบแทน องค์ที่ ๔ สิ้นไป องค์ที่ ๕ ก็มาสืบแทน สืบกันไปเรื่อยๆ อย่างนี้ ชื่อว่ายุคหนึ่งนั้น มีเจ้าผู้ครองแผ่นดิน ของประเทศไทย แต่ละองค์ๆ ชื่อว่ายุคในที่นี่ ก็มีหลายยุคด้วยกัน มีถึง๑๐ยุค ๑๒ยุค คือนับตั้งแต่ยุคต้น ยุคต้นเรียกว่า ยุคมหากาฬ ยุคที่สองเรียกว่าการยักษ์ ยุคที่๓ ยุคที่ ๔ที่๕ ก็มีชื่อเรียกกันไป ตามลำดับ

คือ การยักษ์ รักมิตร สติธรรม จำแนกชาติ ราชภูโจรัญ ท้นทุกซ์ ยุคทมิฬ ถิ่นกาขาว ชาวศรีวิไลซ์ ไทยมหารัฐ แล้วก็จักรพรรดิราชภู

ก็ท่านกล่าวกันว่าในยุคๆ ดังที่ ท่านพระคุณเจ้ากล่าวมานี้ ถ้ามองในปัจจุบันนี้เป็นยุคอะไร ยังมีคำตอบว่า ยุคถิ่นกาขาว ยุคถิ่นกาขาวเป็นอย่างไร ก็ได้แก่ รัชสมัยพระภูมิพลอดุลยเดช องค์ปัจจุบัน ที่ครองราชย์สมบัติอยู่ในประเทศไทย อันนี้ได้แก่ถิ่นกาขาว ยุคถิ่นกาขาวก็ดูเหมือนกับว่า ถูกต้องตามรูปเรื่อง หรือความเป็นมาของแต่ละยุค แต่ละยุค ถิ่นกาขาวหรือถิ่นตาขาว อันนี้ก็คือมีคนเข้าวัดปฏิบัติธรรม นุ่งขาวห่มขาว รู้จักหันมาสวดมนต์ภาวนา เจริญกรรมฐานทุกชั้นทุกเพศทุกวัย อันนี้ท่านเรียกว่าถิ่นกาขาว หรือถิ่นขาวสะอาดก็ได้เหมือนกัน ขาวสะอาดก็คือ หันเข้ามาปฏิบัติในทางศีล ทางธรรมนั่นเอง เข้าวัดเข้าวา รู้จักบำเพ็ญตน เจริญศีลเจริญภาวนา ก่อนหน้านี้อะไรคนไทย ก็น้อยนัก ที่จะรู้จักหันเข้ามา เจริญศีลธรรมกรรมฐาน ไม่เคยรู้ว่าภาวนามันเป็นอย่างไร กรรมฐานมันเป็นอย่างไร ก็เพราะว่าคนออกห่างไป ไม่ได้ยินมาก่อนไม่รู้เรื่องมาก่อน แต่เข้ามาในรัชสมัยเรานี้ ดังที่ได้กล่าวก็รู้สึกว่ามีประชาชน ได้รู้จักกรรมฐานภาวนา รู้จักมานุ่งขาวห่มขาวปฏิบัติธรรม รู้จักถือศีล รู้จักงดเว้นปลาเนื้อ นี่ก็คือเข้าลักษณะ ที่เรียกว่า ถิ่นกาขาวหรือถิ่นขาวสะอาด ถิ่นขาวสะอาดก็บังเกิดขึ้นในประเทศไทย ราว ๓๐-๔๐ ปีมานี้ แต่ก่อนนี้ก็ไม่ค่อยจะรู้จัก แล้วยุคนี้จะดำรงอยู่ หรือมีชื่อไปจนถึงรัชกาลองค์ใหม่ รัชกาลองค์ใหม่ก็จะเปลี่ยนชื่อ เปลี่ยนยุคมาเป็นยุคชาวศิวิไลซ์ แล้วจะเป็นอย่างไร อันนี้ก็จะขอนำมาแสดงต่อไปข้างหน้า ที่นี้จะขอย้อนกล่าว ถึงเรื่องที่เราจะเปลี่ยนแปลง ยุคหรือที่จะถึงยุคใหม่ มันก็จะมีอะไรมาบังคับลงบันดาล หรือที่เรียกว่า ธรรมดาคงแต่งตั้งให้เป็นเหตุเป็นปัจจัย ให้เปลี่ยนแปลงเป็นยุคขึ้นมาใหม่ หรือเป็นสมัยขึ้นมาใหม่ ก็เพราะว่าก่อนที่จะ เป็นสมัยขึ้นมาใหม่ มันจะต้องเปลี่ยนแปลง หรือมีอะไรที่ทำให้สูญเสียไป เหมือนกับคำทำนายที่กล่าวกันไว้ หรือคำพยากรณ์ หรือคำบอกเล่า ที่เป็นสิ่งที่นำหวนนึกอยู่มากๆ อันจะมีมาในระยะใกล้ๆ สิ่งที่ท่านพระคุณเจ้าก็ได้นำมาเล่า เมื่อศีลที่แล้วมานี้ ก็เป็นคำพยากรณ์ หรือคำบอกเล่า ของท่านผู้รู้ทั้งหลายท่าน ว่าภัยพิบัติอันจะเกิดขึ้นแก่มนุษยโลก หรือแผ่นดินหรือโลกมนุษย์นี้ ในระยะใกล้ๆ นี้ คือพ.ศ.๒๕๔๐-๒๕๔๒ อีกนัยหนึ่งพ.ศ.๒๕๔๒-พ.ศ.๒๕๔๔ อันนี้กล่าวไว้ ๒ นัย ตามที่ท่านอาจารย์องค์หนึ่ง ซึ่งท่านได้ความรู้เห็นใน สภาวะธรรมอันจะเกิดนั้น หรือเหตุความมาบอกเล่ากับท่าน เรื่องภัยพิบัติ อันน่าหวาดกลัวนั้นก็คือ ทั่วโลก จะถึงซึ่งความวิบัติมากมาย แผ่นดินจะจม ลงในมหาสมุทร หรือกลายเป็นทะเล ประเทศบางประเทศ ที่เป็นเกาะ เช่นญี่ปุ่น ใต้หวัน สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ อะไรเหล่านี้ ที่เป็นประเทศ เป็นเกาะๆ ท่านว่ามันจะจมหายลงไป เกือบหมด ท่านว่าอย่างนั้น นี่หมายถึงเมืองนอก แล้วก็อีกประการหนึ่งเช่นภัยพิบัติ อันจะมีมาก็เกี่ยวกับสงครามโลก นี่มันเป็นสงครามอะไร อันนี้เราก็จะเคย ได้อินกันมาบ้างแล้ว ครั้งที่ ๒ ผ่านมาแล้ว แต่ครั้งที่ ๓ จะมาอีก ครั้งหนึ่งเป็นภัยพิบัติ จะต้องทำสงครามล้างผลาญ ประหัต ประหารกัน จนถึงความพินาศ อย่างใหญ่หลวง ทุกสิ่งทุกอย่างที่ เกิดขึ้น วัตถุ สิ่งก่อสร้างในโลกนี้ จะสิ้นสูญลง สะเทกสะหลายลงหมด สิ้นยุคสมัยวิทยาศาสตร์ความเจริญต่างๆ เสื่อมหายไปหมดสิ้นลง ท่านผู้ฟังทั้งหลาย นี่ก็คือก่อนที่จะถึงยุคขึ้นมาใหม่ แล้วก็ผู้คนจะถึงซึ่งอัสสัณญ์ คือล้มหายตายจากภัยธรรมชาติต่างๆ จะสุรบตบมือ จะทำสงคราม หรือว่าแผ่นดินถล่มแผ่นดินหายยุบลลง ไปได้น้ำเป็นท้องทะเล อะไรเหล่านี้ คนมันจะสิ้น ชีวิตลงไปเป็นอันมากมาย ๑๐ จะเหลือใน ๑ หรืออาจจะไม่ถึงเสียด้วยซ้ำไป คือความหมาย ๑๐ ใน ๑ เปรียบหมายถึง ๑๐ นั้นจะหมดไปเหลือแค่ ๑ ถ้าเปรียบอย่างนี้แล้ว มนุษย์เราจะหล่นหายไป ผู้คนจะล้มหายตายไป จนเหลืออยู่เพียงร้อยละนั้น วิทยาการต่างๆ มันจะเสื่อมถอยไปด้วย การทำสร้างสรรค์วิทย์ โทเทคส์ อาวุธอะไรต่างๆ เหล่านี้ ที่ทำกันขึ้นมันจะหมดไป วิทยาการก็ไม่ได้ฟังกันแล้ว โทเทคส์หนึ่งอะไรเหล่านี้ ก็จะไม่ได้อีกแล้ว หรืออะไรต่ออะไรนี้ มันจะไม่มันแล้วตลอดจนวิทยาศาสตร์ การสร้างสรรค์ต่างๆก็จะหมดไป กลายเป็นคนยุคป่า ยุคเถื่อนกันอย่างนั้นแหละ หรือ ท่านผู้ฟังทั้งหลาย แล้วท่านก็ว่าประเทศไทย ซึ่งนับว่ามีโชคดีกว่าเป็น ท่านว่าอย่างนั้น ที่ว่ามีโชคดีกว่าเป็นก็ได้แก่ ประเทศไทย มีพระพุทธศาสนา มีผู้ปฏิบัติธรรม อยู่ในศีลในธรรมกัน มากกว่าประเทศอื่น กว่าเมืองอื่นๆ รู้จักการมีศีล รู้จักให้ทาน รู้จักการเข้าวัดวา รู้จักบำเพ็ญบารมีทั้ง ๗ ประการแล้วคนประเทศอื่น ก็จะเหลือน้อย อย่างที่ได้กล่าวมาแล้วนั้นแหละ ที่เหลืออยู่ก็จะ เป็นคนมีสติไม่สมบูรณ์ กลายเป็นคนโง่ คนบ้า เสียสติ วิปลาสไป ที่ผู้คนที่ต้องซึ่งถึงความวิเศษ ซึ่งทำใจไม่ได้ก็กลายเป็นคนเสียสติไป ที่คนไทยที่มีพระพุทธศาสนา ได้ฟังธรรมของท่านผู้รู้ ก็รู้เท่าทันของสภาวะธรรมอันเปลี่ยนแปลงไป คือกฎอนิจจังไม่เที่ยง แล้วก็มาปลงอนิจจังไม่เที่ยง ก็ทำให้มีจิตใจเข้มแข็ง ขึ้นมาไม่ต้องเสียสติ แต่คนที่จิตใจเบาไม่เข้าวัดไม่เข้าวา ไม่รู้จักภาวนากรรมฐาน ไม่รู้จักความแก่ ความเจ็บ ความตายก็จะกลายเป็นคนที่เสียสติ มีจริต ไม่สมบูรณ์ไป ข้อที่ว่าภาคใดจะจมหาย ไปด้วยคลื่น ด้วยลม ด้วยน้ำ ด้วยแผ่นดินไหวอะไรเหล่านี้ แล้วจะจมหายไปเป็นบางส่วนๆ แล้วก็มาภาคกลางท่านว่า กรุงเทพฯ จะกลายเป็นทะเล เมืองที่ใกล้ กรุงเทพฯก็จะกลายเป็นทะเลไปด้วย ท่านผู้ฟังทั้งหลายนี้ วันนี้พูดถึงภาคกลางเพราะแผ่นดินจม แผ่นดินสั่นสะเทือน แผ่นดินทรุด กลายเป็นทะเลไป แล้วก็มาพูดถึง ภาคเหนือ แผ่นดินไหว แล้วตลอดทั่วประเทศจะมืด ๓ วัน ๓ คืน อากาศจะวิปริต แล้วก็จะมีอะไรที่เกิดขึ้น เช่น แผ่นดินไหว แผ่นดินร้อน แผ่นดินยก แล้วจะมีไฟพุ่งขึ้นจากใต้พื้นพิภพ ก็ทำให้อากาศมืดมนต์ อดตระการ แปรปรวน สั่นหวั่นไหว ภูเขาแผ่นดินจะล้ม จะละลายจะทรุด ไปเป็นบางที่ๆ บางแห่งๆ อันนี้ ก็เป็นคำเล่าของท่านที่เล่าไว้ และส่วนภาคอีสาน ก็มีบางสิ่ง ที่สำคัญก็คือ จะมีโรคระบาด อันติดตามมาทีหลัง และคนส่วนมากที่เหลือน้อยนั้น ก็ส่วนมากก็มีเป็นคนที่อยู่ในศีล ในธรรม ส่วนคนที่ไม่มีศีล ไม่มีธรรมนั้น คนที่เป็นสัตว์นรกมาเกิด คนชั่ว คนร้าย ก็จะมียันเป็น จะมียันหมดไปจากแผ่นดิน ท่านผู้ฟังทั้งหลาย อันนี้ก็คือว่าเป็นคำเล่า คำเล่าอันนี้ทำให้รู้สึกว่าเป็นคำที่รุนแรง จึงทำให้คนฟังแล้วไม่น่าเชื่อ ที่ว่าไม่น่าเชื่อก็คือว่ามันไม่น่าจะเป็นไปได้

ตามความเห็นของพระคุณเจ้า พระคุณเจ้าก็ว่าไม่น่าเชื่อเหมือนกัน พระคุณเจ้าก็ไม่เชื่อเหมือนกัน ก็เชื่อเป็นบางส่วนแต่ไม่เชื่อเป็นบางส่วน

ที่จะไม่เชื่อเป็นบางส่วนนั้นนะ ก็คือมันไม่น่าจะเป็นไปได้เพราะว่าใน ๑๐๐ ปี ๑,๐๐๐ ปี ๑๐,๐๐๐ ปี ๑๐๐,๐๐๐ ปี มันไม่เคยมี ในประเทศไทยเรา แต่ประเทศอื่นๆที่เขามีกัน มันก็เป็นธรรมดา อย่างภูเขาไฟระเบิดขึ้น พ่นไฟขึ้นมา จนบ้านเมืองเสียหาย ถล่มทะเลลาย บ้านไม่เป็นบ้าน เมืองไม่เป็นเมือง อพยพพันกัรรอด หนีกันก็ทันหนี ไม่ทันก็ล้มตาย กันระเนระนาด แต่ก็ยังเป็นธรรมดาในประเทศอื่นเมืองอื่น นี่ก็เป็นธรรมดา ที่เกิดขึ้นเรื่อยๆแต่ในประเทศไทยเราไม่เคยมี ประเทศไทยเรานี้มันอาจจะมีย่าง แต่นิดๆ หน่อยๆ แต่จะเป็นถึงขนาดนั้น มันก็คงไม่อาจเป็นอย่างนั้น เพราะประเทศไทยเป็นเมืองที่งอกออก คือ มีท้องทะเลเตี้ยๆ เรียกว่าเป็นอ่าวเล็ก ไม่เหมือนกับเมืองใหญ่ๆ ที่มีทะเลมหาสมุทรกว้างๆ เมืองเล็กทะเลเล็ก ทะเลเตี้ยๆนี่ คือ มันจะเป็นไปได้หรือ จะจมหายไปเป็นเมืองๆ เป็นส่วนๆนั้นจะคงจะเป็นไปได้อีก เพราะตามที่รู้ที่เห็นมา เมืองต่างๆอย่างนี้ มีแต่จะงอกออกไป งอกกว้างออกไป เป็นหาดทราย นานไปก็มันตันไม่ มีบ้านมีเรือน มีโรมันขายออกไป คือบ้านเมืองไทยเรานี้ มันเป็นอ่าวเล็ก อ่าวเตี้ย มันมีแต่จะงอกออกไปแต่เมืองอื่นไม่อาจจะรู้ได้ ที่นี้มันจะถล่มทลาย เป็นบางส่วนเล็กๆน้อยๆ อันนี้มันอาจจะมีย่าง เป็นคลื่นเป็นลมเป็นธรรมดา แต่จะถึงกับใหญ่โตหายไปเป็นเมืองๆ อย่างนี้ ก็ไม่น่าเชื่อ กรุงเทพฯจะหายไปเป็นท้องทะเลอย่างนี้ ก็ไม่น่าเชื่อเพราะมันไม่เคยมี มันจะมีมันต้องมีย่างเปลี่ยนแปลง ไปทีละน้อยๆ แต่ที่กรุงเทพฯทรุดนั้น ก็ทรุดจริงอยู่ เพราะมันทรุดมานานแล้ว อันนี้มันก็ไม่มีข้อจำกัดอะไร เพราะกรุงเทพฯนี้ เป็นเมืองที่อยู่ในแหลมที่ยื่นออกไปในน้ำ แล้วก็สร้างบ้านสร้างเมืองขึ้นมา สร้างตึกที่มีน้ำหนักรวมแล้วอีกประการหนึ่ง ก็เอาน้ำในบาดาลสูบขึ้นมา สูบขึ้นมาเป็นน้ำประปา มันก็ทำให้พื้นแผ่นดิน นั้นกลวง แล้วก็มียางน้ำท่วมๆ อย่างนี้ มันก็ยุบลงไปได้ ทรุดลงไปได้ทีละน้อยๆ ปีหนึ่งก็ยุบลงไปทีหนึ่งๆ ยิ่งมีน้ำท่วมมาก อย่างนี้ด้วยแล้ว ก็ยิ่งทรุดลงไปมาก ท่านผู้ฟังทั้งหลาย อันนี้ก็ธรรมดา อันนี้แผ่นดินทรุด ก็ทรุดจริงอยู่แต่จะทรุดหายไปเป็นเมืองๆนั้น จมหายไปทันทีทันใดนั้น คงจะไม่มีย่างนั้น แต่ทุกวันนี้คนกรุงเทพฯเราหนีไปหาอดีตกาล เพราะอดีตกาล ไม่ค่อยเดือดร้อนเหมือนในปัจจุบันนี้ สมัยปัจจุบันนี้ มันทำให้คนกรุงเทพฯ ค่อนข้างรู้สึกว่ามันจะไม่ค่อยจะม่วน อากาศก็ไม่ค่อยจะดี น้ำก็ท่วมบ่อยๆ อย่างนี้ ก็แสดงว่าแผ่นดินมันต่ำลง มีฝนตกมาหน่อยหนึ่งน้ำก็ท่วม ไม่อาจที่จะแก้ไขได้ อันนี้แผ่นดินทรุดมันไม่ใช่จะทรุดไปทีละน้อยๆ อย่างที่ท่านว่า ที่นี้การที่ค่อยๆทรุดนั้นมันเป็นไปได้ ท่านผู้ฟังทั้งหลาย การที่ทรุดลงไปมันก็อาจจะมีโอกาสที่จะงอกขึ้นสูงขึ้นเหมือนกัน เราไม่อาจจะรู้ได้ เพราะโลกนี้มันไม่เที่ยง แต่ถ้าเป็นสมัยเจริญยุคศรีวิไลหรือยุคต่อๆไป มันอาจจะเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีก็ได้

เขียนโดย ผู้ดูแลเว็บ

วันจันทร์ที่ 05 ธันวาคม 2016 เวลา 16:45 น. - แก้ไขล่าสุด วันจันทร์ที่ 05 ธันวาคม 2016 เวลา 17:24 น.
